

imperatiu

- La segona persona del singular i del plural (**tu i vosaltres**) dels imperatius afirmatius provenen del present d'indicatiu. La tercera persona del singular i del plural (**vostè i vostès**) i la primera persona del plural (**nosaltres**), del present de subjuntiu.

present d'indicatiu	imperatiu	present de subjuntiu
prenc		prengui
prens	pren (tu)	prenguis
pren	prengui (vostè)	prengui
prenem	prenguem (nosaltres)	prenguem
preneu	preneu (vosaltres)	prengueu
prenen	prenguin (vostès)	prenguin

- Hi ha un conjunt de verbs que presenten algun tipus d'irregularitat en la formació de l'imperatiu.

anar	ves, vagi, anem, aneu, vagin
estar	estigues, estigui, estiguem, estiguen, estigueu, estiguin
dir	digues, digui, diguem, diguen, digueu, diguin
fer	fes, faci, fem, feu, facin
poder	pugues, pugui, puguem, puguen, pugueu, puguin
saber	sàpigues, sàpiga, sapiguem, sapiguen, sapigueu, sàpiguen
ser	sigues, sigui, siguem, siguen, sigueu, siguin
tenir (i derivats)	tingues/té, tingui, tinguem, tinguen/teniu, tingueu, tinguin
venir	vine, vingui, vinguem, veniu, vinguin
veure	veges, vegi, vegem, vegeu, vegin
voler	vulgues, vulgui, vulguem, vulgueu, vulguin

- Amb les formes afirmatives de l'imperatiu, els pronoms (si n'hi ha) apareixen darrere del verb, units per un guiónet o, en el cas que desaparegui alguna vocal, units per un apòstrof: *ajup-te, ajupiu-vos, ajeu-te, ajaleu-vos, agenallieu-vos, asseu-te, deixa-les, aguanta-la, abaixeu-los, agenolla't, acosta't, estira't, relaxa't, abaixa'ts...*
- Utilitzem les formes del present del subjuntiu per negar la forma de l'imperatiu. En aquestes formes, els pronoms apareixen davant del verb, units per un apòstrof en el cas que desaparegui alguna vocal: *no les moguis, no les mogueu, no el treguis, no el tregueu, no t'apropis, no ho facis, no ho feu, no t'asseguis, no us assegueu, no t'ajupis, no us ajupiu, no t'ajeguis, no us ajagueu...*